

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki No vin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črensovcu, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanos v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 14, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Naroden čin.

Človeka skoro srce boli, da mora telko pisati o krivicaj, ki jih delajo tisti, ki majo oblast v rokaj nad možmi, šteri njūvo postopanje obsojajo i se njim protipostavljajo, ar vidijo, da delajo na škodo narodi — našoj državi. A potrebno je o vsem tem pisati, ar ljudstvo mora biti poučeno, da spozna, što so njegovi pravi prijatelji i što zatiralci, da se bo moglo odločiti, gda pride do volitev.

Vsigdar bole se opazuje, da pri nas sme izvršavati svoje državanske pravice samo tisti, ki je radikal ali pa samostojni demokrat. To se vidi iz postopanja ljudi, ki majo v rokaj državno upravo. Jako očivestna prilika za to je slučaj, ki se je pripeto pred kratkim z ednim profesorom v Maribori. Te profesor je g. Ribarić, ki je poučavao skoro na vseh mariborskih srednjih šolaj srbohrvaščino.

Njega so nepričakivano predstavili v Južno Srbijo. — Zakaj pa se je to zgodilo? Mogoče zato, ar je rovaro proti državi? Ar neje narodnjak, dober Jugoslovan? Ar neje sposoben za svojo službo? Vse to neje vzrok. Vsakši najmre zna, da se je on vsigdar bojuvao za naš narod. Bio je v Parizi i je tam zagovarjao naše stališče i delao na to, da se ustvari Jugoslavija. Tudi to ne vzrok, da ne bi bio kak profesor na svojem mestu. Ar on je v tom kraji edini, ki ma izpite i sposoblenost, da lahko poučava srbohrvaščino. Ravno zato so ga poslali se iz Dalmacije.

Svojo službo je zgūbo samo zavolo toga, ar neje pristaš samostojne demokratske stranke, ar je vūpao nastopiti pri volitvaj kak kandidat bratskoga sporazuma i je s tem pokazao, da obsoja politiko demokratov.

Ali pa je to zadosten vzrok? Ali nema vsakši državlan pravice odločati se po svojoj prostoj voli i po svojem osvedočenji? Do zdaj je bilo to mogoče, a kak se kaže, ščejo to samostojni demokratije odpraviti. Gde je pa potem prostost v mišljenji, odločanj, štero ravno oni tak povdarjajo? Govorijo za prostost, delajo pa proti njoj. Prosti smejo biti samo oni, vsi drugi pa bi se njim naj pokoravali.

Fr. Kolenc:

Što naj gospodari v šolaj?

I.

Mislim, da ne trdim preveč, če povdarjam, da je ljudska (osnovna) šola ognjišče našega zasebnoga i javnoga življenja. S tem ščem povedati, da predvsem ona vpliva na to, kak se razvija vse naše djanje i nehanje. Oj nje je odvisen naš razvoj — duševni i telovni — navzgor, ali po propad navzdol, ar ona je činiteo, ki v največjoj meri vpliva na odločitev človekovo, gda stopi v življenje. Zato leži na šoli velka odgovornost.

Šola nadeluje delo starišov. V najmlajših letaj je dete doma i tam sprejema od svojih roditelov i starejše bratje prve pojme o življenji, o sveti. Od matere čuje prve reči o Bogi i od nje se navči prve molitvice, štere s sklenjenimi i pozdignjenimi rokami goreče pošila proti nebi k Bogi, o šterom njemi je mati pravila, da je dober, da je naš gospod, naš oča, zato ga moramo častiti i moliti; on nas je stvoro i nam davle vse, ka je za življenje potrebno, zato njemi moramo skazūvati zahvalo. Na telko vzgoji dete dom — mati. To vzgajanje pa mora sledkar nadelūvati šola. Ona naprej razvija tiste prve pojme, štere je dobilo dete doma i da njegovim duševnim očam še šerši pogled. Njena naloga je, da začeto vzgojo dokonča i pripravi vsakšega na življenje, štero čaka vse. To naloga je velka, je sveta i šola se mora potruditi, da jo reši na pravi način, da napravi iz mladih detinskih src trdna moška srca i da vcepi v nja vse, ka je potrebno za časno i večno srečo človekovo.

Ar je teda šola tak važna, je potrebno, da njoj posvetimo svojo pazlivost i malo od bliže pogledamo šolsko pitanje. — Kakša naj bo šola i što naj bo v njoj gospodar?

O nalogi šole sem nakratko že govorio. Iz naloge same pa se da odgovoriti tudi na pitanje: kakša naj bo šola? Biti mora takša, da svojoj nalogi odgovarja. Če se od nje zahteva, da deco umsko i srčno izobrazí, da napravi iz nje trdne, značajne ljudi, da jih vodi k časnomi zadovolstvi i večnoj sreči, mora biti zmožna, da to tudi lahko izpela.

Bole zapleteno pa je pitanje: što naj gospodari v šoli? Na to pitanje so odgovarjali že negda i odgovarjajo tudi zdaj različno. Vseh ne potrebno i tudi ne mogoče jemati v pogled. Naj zadostuje, kak je odgovoro na to pitanje naš zdašnji prosvetni minister.

V zdašnjem nevrejenom položaji, gda se od aneva do dneva bole i bole očivestno kaže, da šola zgūbla svoj pravi namen, da se od učitelov ne zahteva, da bi bili vzgojitelji, nego biti morajo člani gotove politične stranke i če neso to, neso sposobni opravlati svojo službo, zato morajo iti, da pridejo na njūvo mesto takši, ki so člani tiste gotove stranke, gda tiste, ki živejo samo šoli i se ne brigajo za strankarske boje i se zato neščejo ponižati s tem, da bi se vpregli v jarem politične stranke, premeščajo ali pa jih pošilajo v pokoj, je naš prosvetni minister izgovoro sodbo, da naj bo gospodar šole samo učitel. Drugi se v šolske posle ne sme vmešavati. Učitel sme delati vse, ne da bi ga zato mogeo što na odgovor pozvati. Deco lahko vzgaja, kak šče, ar on je edini gospodar šole i zato tudi dece, ki šolo obiskūvlejo.

Kak pogūbelno je to načelo — da bi bio učitel edini gospod v šoli —, spoznamo, če še ednok pregledamo reči, ki sem jih

zapisao v prejšnjem odstavki. Nahajamo v dobi — ki nemre trajati dugo, ar vodi v propad — v šteroj se obrača na važnost, na pravo nalogo šole jako malo pazlivosti. Od tistih najmre, ki v šolskom pitanji odločajo i majo zdaj vso oblast v svojih rokaj. Kaže se, da naša šola — po celoj Sloveniji — propada, ar pri njoj ne odločuje vzgojna naloga, nego je postala središče, v šterom se odigrava strankarski politični boj. Učitel se ne gleda kak vzgojiteo — kak sem že to prle opomno —, nego kak strankar, kak član politične struje. To je nepravilno, ar učitel bi morao biti samo učitel; v zasebnom življenji je lahko toga ali ovoga prepričanja, pristaš — na tiho — te ali one stranke, v javnom življenji, kak vzgojiteo pa bi morao biti nepristranski, nestrankarski, oddaljen od političnoga boja. Samo tak bi mogeo vršiti svojo nalogo pravilno i vspešno. Pri nas pa ne tak. Po većini so učitelji eksponenti političnih strank i so nastavljeni samo za to, da agiterajo i lovijo pristaše. To se očivestno kaže v postopanju zdašnjih višjih šolskih nadzornikov, ki na zapoved od višjega mesta, ali na svojo roko učitele nameščajo, predstavljajo i pošilajo v pokoj, kak najbolje slūži stranki, v šteroj so oni. Što neje pristaš njūve stranke, mora iti najprle na kakše zapuščeno mesto i če se tudi tam ne omeħa, da bi vstopo v njūvo stranko ne zasluži drugoga, kak da ga pošlejo v pokoj, če tudi je kak učitel na svojem mestu i ma v sebi zmožnost mladino pripravlati za življenje, jo vzgajati v narodnom i kršćanskom duhi. Na spraznjeno mesto pa pride človek, ki je v prvoj vrsti politik, pristaš tiste stranke, šteroj slūžijo tisti, ki so ga nastavili. S tem, da sem povdaro, da je v prvoj vrsti politik, sem povedao, da njemi je šola postranska stvar. Briga se za njo samo v telko, da vzgoji mladino v svojem duhi. I kakši je ta duh? Ne trbe raziskavati. Što je dnes slūžabnik te stranke, ar ma oblast v rokaj, za par dni pa se vpiše v drugo, če pride na površje, nemre vzbūjati v detinskih srcaj dobrog duha.

Mislim da je iz vsega toga vsakomi jasno, kam pridemo, če bo učiteo neomejeni gospodar naših ljudskih šol. So pa tudi drugi važni činiteli, ki zahtevajo, da o naših šolaj odločūjejo tudi drugi. Šteri so tej činiteli i što naj ma še reč v šolskih pitanjaj, bom probao podati v prihodnoj številki. (Dale.)

Slika iz verifikacijskega odbora.

(Po članki: Prvi nastop dr. Pivka: „Naša Straža“).

Samostojni demokratije so vložili pritožbo proti volitvam v mariborskom volilnom okrožji z namenom, da bi razveljavili mandate SLS. Pritožbo je podpirao dr. Pivko — norozvoljeni poslanec. Pravo je, da so volitve neveljavne, ar so katoličanski duhovniki na predganci, v spovednici i celo pred oltarom silili ljudi, da morajo glasati za SLS. Našim poslancom je tudi v oči

metao, da ma S.L.S. austriakante i protidržavne ljudi.

Gda je izgovoro to izdajstvo nad Slovenci, so naši poslanci dr. Hohnjec, Žebot i Smodej skočili s svojih mest i so tak odločno protestirali, da je morao dr. Pivko henjati.

Dr. Hohnjec je vdarò po klopi i s pozdig-njem glasom zaklicao Pivki: Sram Vas bodi, vi izdajate tu svoj narod! Prva reč, štero izgovorite v parlamentu, je že izdajanje slovenskoga ljudstva.

Poslanec Žebot se je bližao Pivki, ki je stao bleđi kak stena v sredi med radikali, je vdarò z vsov silov po poslanskoj klopi i zakričao: „Tak govoriš tolvaj! Ali Vam je znano, kelko pristašov S.L.S. je bilo v začetki aretiranih zavolo svojega slovenskoga mišljenja! Vaši pristaši so se skrivali. Na slovenske pozdrave niti odgovoriti neso vúpali. Sram vas naj bo, da čarните poštení slovenski rod. Vi bi radi, da bi nas strelali, zapirali.“

Gda je šteo nadaljivati govor, njemi naši poslanci neto pústili, nego so njemi klicali: Vi ne bote sramotili i idajali poštenih Slovencev. Dr. Hohnjec: Zakaj pa toga ne povejete, da so vaši agitatori na meji šuntali proti Srbom, da bi dobili nemške glase? Sram vas bodi! Žebot: Vaša stranka je kúpivala glase pri Vograj i evangeličancaj v Prekmurji. Evangeličancem i Vogrom v Križevcaj v Prekmurji neste dali samo 15 jezer dinarov, nego ste njim obečali celo 60 jezer dinarov, če glasújejo za vas.

Takši odločnosti, kak so jo pokazali naši poslanci, dr. Pivko gotovo ne pričakúvao. Gda je vse to čúo, niti k sapi ne mogeo priti, nego je stao brez reči. Protest je túdi na radikale napravo velki vtis i poštenejši so se odmikali od Pivka.

Pivko je pokazao, kelko njemi leži na tom, ka je obečavao pred volitvami. Te je bio prijateo — edini prijateo — slovenskoga ljudstva i po svojih časopisaj je den za dnevom trobo, da bo pomagao našemi siromaškomi narodi, koinaj pa je oprvim nastopo, komaj je pregóvoro prvo reč, je že začno z blatenjom Slovencev, da bi jih napravo osovražene pri Srbaj.

Z njegovoga nastopa se dosta lahko navčimo. Spoznamo, šjo je naš pravi braniteo i što naš izdajalec. Na novo se je pokazalo, da so poslanci S.L.S. istinski naši prijatelji.

NEDELA.

V. v posti. Evangel. sv. Janoša VIII. 46—59.

„Popadnoli so zato kamenje, ba bi v njega metali; Jezuš pa se je skrio i vò je šo iz cerkve.“ Jan. VIII. 59.

Kak negda, v starom časi, tak túdi dnesden ma Kristuš mnogo neprijatelov; kak so ga negda napadali židovje, izvoljeni narod, tak ga zdaj napadajo i sovražijo nešterni kršćeniki, túdi izvoljeni, odebrani rod. Túdi dnesden se nahajajo, ki ščejo Kristušu kamenúvati z rečjom i djanjom. Kak so nekda, tak túdi zdaj gučijo proti Kristušu: „Neščemo, da bi ete kralúvao med nami.“ Luk. 19. 14. Zato pravi sv. Pismo: „Vzdigújejo se krali zemle i mogočniki se zbirajo proti Gospodi i proti njegovomi Naziljenci (Kristušu)“

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogrščine prestavo Fr. Kolenc.

V malih porcijaj, zadržano je naznano dnešnje dogodke.

— Dnes je že v Karčujovoj hiši hodilo predstojništvo.

To že zna, je pravila žena. Ve je pa zato hodo Góhér.

No dobro. Vse so vkúpspisali. Vse sò pregledali na tenko. Istinsko nega teštamenta. A bolše bi bilo, če bi bio.

— Zakaj bi bilo bolše?

— Zató, ar edna mala falinga je v računi. Ne ve še se, kelko, a je. Mogoče bo túdi eden teden trpelo, dokeč popolnoma pride v red zapušćina.

— I do tečas ne moreva dobiti penez, jeli? — je pítala žena.

— Penezi? Teh je jako malo. Nekelko sem prineseo... Je pravo z malimi odmori Goher. — A samo tisto, ka je ostalo po pogrebi i izplaćili malih računov. Ostalo pride komaj potom.

— Penezi?

— Ne. Plačúvanje.

— Ka je telko plačúvanja? Ve pa sò pravili, da ma Karču popolnoma vrejene vse penezne posle.

— Pravili, ka pa. Približno túdi je tak.

— Samo približno?

— Tak ja. Ar se je túdi preračunao, pravim, i túdi je dobro stao za nešterne nikaj vredne

(Ps. 2. 2.) V svojoj gizdosti kričijo: „Strgajmo njúva vezala i vržimo s sebe njúv jarem“. (Ps. 2. 3.) Z vsò vbesnostjom se zaganjajo proti Kristušu i njegovoj sv. Cerkvi.

Dnešnji sv. Evangelij nam túdi prestavlja pred oči takšo besno vnožico Kristušovih neprijatelov: „Popadnoli so zato kamenje, da bi v njega lúčali, Jezuš pa se je skrio i šò je vò iz cerkve.“ Skrio se je pred telovnimi očmi svojih neprijatelov. Ali te reči majo globokejši dševni pomen. Vzdržavajo v sebi bridko i strašno istino: Kristuš se túdi skrúje dšji, jo zapústi, jo zavrže. Kelko Kristušovih neprijatelov si je želelo sprave z Njim na smrtnoj posteli, pa je ne so dobili. Kelko si je prosilo sv. spoved pa je ne so bili vredni. Zavržen, zapušćen biti od Boga, to je strašna kaštiga, kaštiga za sovraštvo proti Bogi. Tú se istinsko spunjavajo reči Kristušove: „Iskali me bodete i me ne bote našli — v vašij grehaj bote vmrli“. Jan. 7. 34. Zato nas opomina sv. Cerkev: „Delajte pokoro“. — Sekira je že postavljena na korenike dreva. Zato se vsako drevo, štero ne prinaša dobrega sada, dol vseče i se na ogenj vrže“. Mt. 3. 2. 10. „Zdaj je čas, zdaj je prijeten čas, pravi sv. Paveo, — zdaj so dnevi zveličanja“.

„Dnes, če čúiete njegov glas, ne zakrknite svojij src“. (Ps. 94. 8) nego „Slúžite Gospodi v strahi, radújte se v trepetanjí. — Sprejmite opominanje, da se nebi gda razsrđ Gospod i da nebi zašli s prave poti!“ (Ps. 2. 11. 12.)

Glasi.

Slovenska Krajina.

Nove meše. Na drúgo nedelo po Vúzmi, dne 26 aprila, bo meo na Cankovi novo sveto mešo g. Vogrinč Franc, na štrto nedelo po Vúzmi pa g. Tkalec Jožef v Dolnoj Lendavi: Oba sta Salezijanca. Meseca julija pa mata drúgiva dva Salezijanca. Eden je g. Žerdin Jožef iz Žižkov drugi pa Oslaj Štefan iz Filovec.

Dševni list, glasilo za razširjanje kršćanskoga življenja med evangeličanci v Prekmurji, se v svojoj februarskoj številki dela norca iz katoliškoga svetoga leta. Izrazi:... romajo zavolo buče — čúдне pompe i ceremonije vlečejo v Rim — poganski svetki — popolno grehov odpúšćenie itd. so deloma znamenje nevednosti pa túdi zagrizenosti. S tekšim pisanjom se gotovo ne širi Kristušov dšh nego Lutrov, ki túdi ne mogeo trpeti Rima.

Kúreča banda. Na zadnje se je pa li posrećilo prijati par glavnih lisjakov. Vsi sò ešće ne. To je bila istinsko sramota za Prekmurje. Kelko siromaških hiž je brez kokoši zavolo takših lisjakov. Zanimivo bi bilo dognati, komi so tiste kokoši tržili. Počasi vse pride na den, či se s podmitov ne pokrije. Lúdje si pa nikaj takšega gučijo.

Beltinci. Srčno žalújemo, da vas moremo odstaviti ino slovo vzememo od vseh starišov bratov, sester, ino od vse rodbine vseh prijatelov ino pajdašov i vam želemo iz srca kak najobilnejše zdravje doma, da mo se mogli ednok srećno viditi. Odpótvajóči k vojakom iz Beltinec.

svoje prijatele. Kak se je zgodilo, nemrem razložiti, ar je bio tak oster, bar mislili smo tak, naproti sebi, da svedoštva neje šteo vzeti na sebe za drúgoga, posebno za takše nezaneslive ljudi ne, kak kakši so na njega pústili svoje duge.

Goherca je začnola žalostne obraze delati. — Samo razburi se ne! Jo je batrivo mož. Ne je vredno. Ka nama je delati, o tom še se lahko posvetújeva sledkar hladno.

— Ne prestraši me! Povej raj popolno istino; ar tak ne vem, ka naj si mislim.

— Popolna istina je to, da če vse izplaćava, te ostane malo verstva. Karčujovo bogastvo je samo videz. Dokeč je mogeo delati, je meo lepe dohodke; a tak se vidi, da to neje zadostúvalo, i pravim, túdi norili so ga; túdi sto rečam eden konec: drúžinsko posestvo je splavaló.

— No pa je ostalo túdi po materi.

— Nikaj neje ostalo. Njeno se je že prle razfalatilo. Zaman; vsigdar sem pravo, naj se ne nosijo tak na veliko. Tak so živeli, kak hercegi; ka pa tak dela kodiška hiš, če pride v gospodsko hišo.

Goherca je vkúppočila z rokami.

Na to istinsko ne bi vúpala misliti niti v spanji.

Glej, to je konec gospodstva.

Kak lahko njima je zdaj se pred celim svetom ponašati s svojim šparavnim življenjom. V vesí toti dobro znajo, da prisiljeno morata krćiti želodce: a v varaši pa se že lahko hvalita s svojov skromnostjom. Zdaj se naj norćarijo gizdavi lúdje, zakaj tak malo trošita, si vsakši groš pod palec stisneta, se paverski oblaćita, se

Naša prestolica, srce Slovenske krajine, Murska Sodota, se lepo razvíja. Promet, trgovina, obrt stalno napredúje. — Farna cerkev bo dobila vendar nove zvone. — Ti, zbirališće Prekmurcov, od tebe čakamo, da razvíješ kulturno gospodarsko zastavo i nas pripelaš na lepo drúžabno življenje.

V Vančavesi je dne 2. marca neizprosna smrt izrgala iz naše srede vzorno mater. Ano Štefanec v 70 leti starosti. Pokójnica je bila znana daleč na okrog kot jako dobra mati i smilenoga srca proti bližnjim i sirotam, obednom pa nad vse skrbna mati svojoj drúžini. Svetila njoj večna lúć!

Dobra knjiga je najbouši prijateo. Ona je vsigdar lejko pri nas, nam pove istino brez čemerov, nam túdi ne zameri. Dve falingi sta med nami, Skoro pri vsakoj hiši majo telko molitvenih knjig, ka človек nove, štero bi si zbrao v nedelo. Malo gde pa se dobijo lepe knjige (ne molitvene) za čtenje. Kelkokrat bi se dečko ali dekla po večeraj i po svetkaj doma stavila, či bi mela kakše dobro čtenje. Ar pa toga nemata, pa si išćeta drúgo razveselavanje, štero je dostakrat grešno. Kak lepe, kak hasnovitne so n. pr. knjige: „Most v življenje“ — „Rožica s Krasa“ — „Mala Cvetka“ — „Vzor mladine“ — „Fantić le gor stani“ — „Marijin Psalterij“ — „Skrivnost Oltarskoga srestva“. Dečki, dekle, par dinarov menje za piti i kaditi, menje za nepótrebne cifrarije na gvanti, pa si lejko kúpíte dobre knjige. Vse te i drúge lepe knjige se dobijo v Martinišći v Soboti.

Romanje v Rim. To leto je sveto leto. Romanje v Rim v tom leti prinese dosta dševnoga haska. Tistim, šteri do šli se naznani, ka bo vlak vozo direktno iz Maribora v Rim.

Dijakom na znanje, Med počitnicami bodo túdi dijaki lahko romali v Rim. Imeli bodo ravno take ugodnosti i še večje kakor drúgi romarji. Posebno za slovenske dijake se núdijo posebne ugodnosji o katerih bomò še govorili. Glavno je, da si zagotovite potrebno svoto od staršev i dobrotnikov. Pomislíte, da je sveto leto le vsako petindvajseto. Lepšega izleta si sploh misliti ne morete, kakor bo ravno to romanje po pomaranćni Italiji skoz slavna mesta v večni Rim. Pogovorite se.

Murska Sobota. Kak smo zvedili, bodo naši dijaki prvikat po šestih letajmeli dšhovne vaje. Začnole bi se bržćes tisto sobato pred cvetnov nedelov i bi se dokonćale na velki tork predpondne. To je krvavo potrebno.

Murska Sobota. Naša farna cerkev dobi novi zvone. Či bo vse šlo po sreći, nam bodò že meseca maja zvonili. To je lepi napredek i čast za faro. Zvonovje se delajo v Maribori pri Bülli.

Naznanila.

Uredba o delavnaj časi v trgovskih podjetij i o odpiranji i zapiranji obratov, razglašeno v Uradnom listi št. 98 z dne 25. dec. 1924. glasom odločbe g. ministra za socijalno politiko (Uradni list št. 5. 1925.) šće ne stopi v veljavo, nego obvalajo do njegove nadaljne naredbe dozdašnji predpisi. Zato opomina podpisani gremij, posebno vse svoje člane po deželí,

ne sramújeta niti zakrpanih črevlov. Na tistom črevli krpa ne zevle tak, kak na poštenji. Ar to že v poštenje seka, da bi z bogastvom norili svet i nazadnje bi se pokazalo, da je bilo vse samo pene, zlati dim, lažnivost.

A če je tak, te niti dece nemreta vzgajati. Ne, ne.

Iz svojega nemreta trošiti na njeva.

Niti krajcara ne.

— O tom taki lahko odloćiva — je pravó Góher. — Jaz sem oskrbnik, jaz ravnam z njima. A aldúvati na njiva posebi nesem dužen. Že napravim, da deklico za male peneze vze mejo k sestram; dečka pa dava v kakšo sirotišnico. Že najdem zagovornika, s šterim to izpelam.

Drúgi den se deteti nesta mogli načúdití, zakaj je postala gospa naednok tak prijazna. Ne je spomenola, ka se je vćeraj zgodilo, prijateljsko, krotko se je pogovarjala z njima, pri zajtrki je dodala k belomi krúhi, šteroga so navadno namesto dragih pogać pekli za kavo, še eden falat. Ob desetih je opítala, če nesta laćniva; ar kakše jabuko bi se že najšlo v kleti, no pa túdi malo putra, če mata radiva namazani krúh.

Nesta mogla slutiti, kakšega dogodke senca je ta njena velka prijaznost. Da itak ne ostaneta dugo pri njoj; če pa prideta v zavod, naj mata vzrok dobro govoriti o njoj. Tam v zavodi, posebno ar ne bota plačúvala za njiva posebi, nikak ne bota deležniva tak dobre oskrbe, kak kakšo njima ona da zdaj v tom tedni, ali kak dugo že ostaneta pri njima. Če túdi, če pomisli na oćo. bi zaslužila, da jiva čisto zmantra. Takša sleparija!

(Dale)

da se strogo držijo obstoječih predpisov i po nedelaj i svetkaj opoldne zaprejo trgovine, ar bi se inači postopalo proti njim v smisli zakona. Gremij trgovcov za Prekmurje v M. Soboti.

Gda de nam šlo bogše?

1. Te, gda bo ljubezen kraljivala med nami;
2. te, gda mo meli svojega sosida za prijatla, ne pa za sovražnika;
3. te, gda mo vsi gledali na to, ka ni eden kmečki dom ne sme propasti med nami;
4. te, gda mo znali šparati tudi tam, gde znamo razsipavati (oštarje);
5. te, gda ne bomo vse samo za sebe prosili, liki za fistoga tudi, ki je siromaškejši od nas;
6. te, gda de vse naše odavanje i kupilo šlo skoz kmečkih zadrug, ne pa raznih špekulantov;
7. te, gda de ves naš siromaški krajcar v naših kmečkih zadružnih kasah služe v naprejenjenju našega kmečkoga stališa i njegove nprave;
8. te, gda nas več nedo cecale med nami živče razne (komaj zdaj sprevidimo, kak nevarne našemi življenju) pijajce;
9. te, gda spoznamo i mo tudi znali ločiti naše dobrótne (mo vsi šli k njim) i naše škodlivec (mo vsi šli od njih);
10. te, gda teh 10 zapovid izvršimo, se gospodarsko osamosvojimo, postanemo neodvisni, zavedni i izobraženi gospodari na našoj svetoj Prekmurskoj zemlji, te de nam šlo bogše.

Država.

Trdovraten samomorilec. V sarajevskoj vozimajo zaprtoga 19 letnoga Islamoviča. Do zdaj se je mladi grešnik že štirikrat probao obesiti, posrečilo pa se njemu ne, ar so ga v zadnjem hipi rešili. Po prvij probi, da bi si vzeo življenje, se njemu nikaj ne zgodilo, sledkar pa je bio kaštigani z dugšim zaporom. Tudi za zadnjo probu je dobo sotro kaštigo, a iz povedao je, da ga vse to ne odvrne od trdnoga sklepa, da se obesi.

Obhaganje službene obletnice belgrajskih varaških starih delavcov. Belgrajska občina je sredi februara priredila obhaganja 30 letnice službe M. Milosavjeviča, povelnika varaške gasilne čete i še sednih drugih uradnikov. Vsi slavenci so dobili ob toj priliki red Sv. Save.

Državne fabrika za vagone v Smederevi. Proti konci, marca tekocega leta bodo dovršena vsa dela državne fabrike za vagone v Smederevi. Zaposlenih bo prek 2000 delavcov; letno bo mogóče napraviti 4 do 5 jezer vagonov. Zidina fabrike bo koštala prek 12 milijon dinarov.

Strela buja dva človeka. V Dalmaciji — pri Mostari — se je dogodila za zimski čas nenavadna nesreča. Dva brata, ki sta šla domo, je na poti zgrabo veter i dež. Za zavetje sta si poiskala bukovo drevo, v štero pa je naskori po tom tresnólo. Eden je bio taki mrtev, drugi pa težko ranjen. Ar iti neje mogeo, kričanje na pomoč pa njemu ne pomagalo, je morao ležati v logi i tam so ga za par dni našli mrtvoga.

Velka dobrodelna vstanova v Zagrebi. Ob priliki 40 letnica svojega človekoljubnoga dela je S. A. Aleksander v Zagrebi izročó vstanovno listino za „Prehrano“, štero že dugo let sam vodi. G. Aleksander je darúvao „Prehrani“ dve hiši, izmed šterih je edna največša zidina v Zagrebi. Vrednija sta do 25 milijon dinarov. Vstanovna listina določa, da se mora čisti dobiček vstanove za večne čase vporablati v sledeče namene: 4. za brezplačno prehrano zakonskih ali nezakonskih sirot, starišov i dovi v vojni spadnjeh vojakov, dela nezmožnih invalidov i njuvih drugin; 2. za brez plačno prehrano siromaške mladine na visokih, srednjih i osnovnih šolah; 3. za brezplačno prehrano kodišov. Aleksandrova vstanova je največša te vrste v našoj državi.

Mali Peter Karagjorgjevič. Belgrajski listi poračajo, da je te dneve prestolonaslednik Peter dobo svoje prve hlače s šterimi je stopó vó s hiše. Njegova angleška odgojitelica, štera je že dosta iz višjih krogov zgójila, ga je v ograd na pol gologa i bosoga pelala. Gibanje na čistom i zdravom zraku majo Angleži pri človeki za največše, i zato mali Peter mora v ograd, či ga šče tak mamijo lepe igrače v toploj hiši. Dešč i sneg njemu ne škodita, da nebi celi den se kobacao v ogradi. Pa je tudi rad v püngradi, gde pride v dotiko s prijaznimi ljudmi. Vsakšemi saluteru i pozdravi: „Dober dan“, a starejše pa nagovarja s „čičo“. Keaj dene ešče „dabome“. Što zna, gde je zgrabo to reč, ka njemu je tak k srci zrasla, ka se pri vsakšoj priliki z njov odreže. Starše zove za „tata“ i „mama“. Mati ga je prinesla med goste v salon. Samo ka je to ne šlo tak z lehka, ar se je Peterček brano z vsemi štirami obleči nove hlače i se je jokao kak je samo mogeo. Na vse zadnje je lepo bogao pa med maminih rokami stopao notri v salon, gde je z bistro odprejtimi očmi

gledao njemu neznanu pisano družbo i je vsakoga lepo po vrsti pozdravlaó. V očeh se njemu je vidlo, da ga ne veseli imenitna družbo, zaželelo se njemu je nazaj v ograd med svoj mali sveti.

Nekaj o Maribori. Ar nam je te varaš blúzi i so ga že vnoji Prekmurci obiskali s tem, da so prišli na božo pot v cerkev Matere milošče, bo dobro, če ga malo bole spoznamo. — V decembru preminočega leta ie šteo Maribor 28, 378 prebivalcov i okoli 2000 vojakov. Hiš ma 1450 od šterih je bilo v zadnji 15 letaj dozidanih 281. Prebivalstvo je v tom časi naraslo za 2278 oseb, stevilo vojaštva pa je ostalo isto. Žensk je 2111 več kak moškov.

Cerkveni ropi v Zagrebi i okolici. Zadnji čas so tovaje vdrl i več cerkev. 17. februara ponoči pa so vdrl i farno cerkev sv. Ivana v Novo Vesi v Zagrebi. Odnegli so iz tabernakela tri kelihe i monštranco. Škódo znasa 35 jezer dinarov.

Svet.

Poljski priseljenci na Francoskom. Kak pravi štatistika za čuvanje dela, je poljskih delavcov v francoskoj zemlji 510 jezer. V nešternih francoskih okrajaj tvorijo Poljaki več kak 33 odstotkov vsega prebivalstva. V industrijskih središčaj pa znaša število poljskih delavcov 68 odstotkov vseh zaposlenih delavcov. Število delavske dece, ki hodijo v šolo, je približno 30 jezer.

Dve jezero let staro vino. V vožrskom varaši Szöny, gde je bio prle stari rimski varaš, so pred kratkim čisto slučajno odkopali stare dragocene predmete. Poleg drugoga tudi dve kristalni posodi s tekočinov, štero je eden delavec na skrivoma koštao. To pa ne bilo brez posledic. Mož je najpre zaspad i je spao cele tri dni. — Gda se je predramo, se njemu je videlo, da je spao samo frtao vüre. Pripovidavao je, da ma tekočina tek lehkoga kak med sladkoga vina.

Spomenik psovi, ki je rešo celo ves smrti. Skoro vseh trinajst psov, ki so pelali na sanaj zdravilo proti davici v ves Nome v Alaski ob silnih snežnih viheraj i ves rešili smrti, je poginovo. Med njimi je bio tudi sloveči sibirski vučji pes Balto. Finski voznik Kasson, ki je v snežnom viheri zgubo zid, neje mogeo sani voditi, zato je prepústo vodstvo Balti, ki je v Nome srečno prišeo i rešo prebivalce. Zato postavi ves Balti spomenik.

Nov podmorski telegraf iz Anglije v Ameriko. Pareton, predsednik Zahodne američanske telegrafske družbe, pravi, da misli družba položiti med Anglijoj i Amerikoj nov podmorski telegraf. Letos pridejo do Nove Foundlandije, prihodnje leto pa do konca. Telegraf bo lehko sprejeo 60 milijonov reči na leto.

Velka eksplozija. V varaši Uitheroj je zletelo v zrak veliko skladišče streliva. Prek 100 ljudi je mrtvih, okoli 600 pa ranjenih. Več sto hiš je porúšenih.

Daće v Franciji i Angliji. Na Francoskom pride na leto na vsakšega prebivalca 4 funte i 5 šilingov indirektnoga davka, vkúp teda 7 funtov 8 šilingov (po našem okoli 2340 Din). V Angliji pa 10 funtov i 3 šilinge direktnoga i 5 funtov 4 šilinke indirektnoga davka. Vkupno 18 funtov i šilingov (po našem okoli 4680 Din).

Atentat na nemškoga pisatelja. Pred ne ravno davnim časom ie prišeo v vredništvo H. Bettanerozoga lista v Beči mlad človek. S silov je vdvo v sobo Bettanerozov i je zakleno za seov dveri. Taki na to so se čúli iz sobe strelji. Bettaner, težko ranjen, je meo še telko moči, da je odkleno dveri, nato pa je omedlo i vkúp spadno. Na pomoč je prišla policija, ki je napadca areterala. Misli se, da je pisatelja napadno zavolo njegovih spisov.

Dogodki v Belgradi.

Kak se je pričakúvalo, tak se je tudi zgodilo. Radikalna i demokratska večina v verifikacijskem odbori je razvelavila 61 hrvatskih poslancov. Zvün teh tudi ne potrdila poslancov v maribor—celskom volilnom okrožji i brenjalniškom okrožji v Srbiji. Skleno je, da te naj potrdi poseben odbor narodne skupščine.

Verifikacijski odbor je svoje delo dokončao. Svoje sklepe je predložo narodnoj skupščini, da jih potrdi ali zavrže. Narodno skupščina se je zbrala zadnjo nedelo.

Ka na prvij seji, tak sta se tudi zdaj postavila eden proti drugomí dva tabora: Pašič—Pribičevićov i tabor bloka narodnoga sporazuma. Opozicija je že prle obsojala postopanje i sklepe verifikacijskoga odbora. S svojov obsodbov je nastopila tudi zdaj kak zastopnica Slovincov, Hrvatov i velke vnožine Srbov. Znova je vrgla v oči vladnima strankama krivično postopanje, ki se je začnólo pred volitvami, se nadelúvalo po volitvaj, v verifikacijskem odbori i se konča v narodnoj skupščini, ar kak se vidi, ščeta

Pašič—Pribičević zapreti pot v parlament zastopnikom Hrvatov i poslancem maribor—celskoga volilnoga okrožja, ravnotak Davidovičevim poslancem iz brenjalniškega okraja.

Od strani opozicije so nastopili najboljši govorniki, ki so z dokazi potrdili svojo obsodbo postopanja Pašič—Pribičevićovih strank. Kak je to radikale i demokrate razdražilo, kaže dejstvo, da so napadnoli hrvatskoga poslanca Bazalo i dr. Korošca i te odločnosti naših poslancov je pripisúvati, da se njima ne zgodilo nikaj hušega. Opozicija nastopa odločno. Posebno se odlikújejo v odločnosti naši poslanci gg. dr. Hohnjec, Žebot, Smodej. Njüva borba pa ne slepa, nego delajo premišleno i vse, ka vladi v oči vržejo, tudi dokažejo. Ali bo mela njüva odločnost uspeh, se zdaj še ne ve.

Bole na tenko bomo pisali o celom poteki te, gda bo delo končano i bomo znali, ali bodo hrvatski i naši mandati potrjeni ali ne.

Vsakovrstno mizarsko delo

sprejemmo delamo po najnižijoj ceni. Na stroj notri vpelana delavnica. Garanteramo za delo i dobro stojmo. Gotovo škrinje se tudi dobijo, prostejše v bogše.

Vdova Čisar i drug, Murska Sobotá.

Točna postrežba!

Fino blago!

Fr. Kolenc:

Prosvetni tečaj.

4. Kmečka izobrazba.

I.

Pri ljudskoj izobrazbi v zadnjoj številki Novin sem povdaro, da kak so pozvanja v človeškoj družbi različna, tak je tudi izobrazba, najpre v posameznosti, ar zadnji cil vsakše (izobrazbe) je, človeka podignoti musko i črno. Različna je izobrazba zato, ar vsakši stan ma odločno drugo pot, po šteroj pride do svojega zadnjega cila. Pri nas pride v račun samo izobrazba enega stana, zato vse druge odpústim i par reči spregovorim samo o njem i njegovoj izobrazbi. To je kmečki stan, iz šteroga smo se skoro vsi rodili i v šterom se celo svoje življenje giblemo.

Gda mislim na kmečki stan, si predstavim pred oči nekaj mogočnoga, nekaj velikanskoga, mimo česa ne morem iti, ne da bi se bár malo stavo i le za hip obrno svojo pazljivost na to mogočno stvar. Velikanska zidina, se dvigne pred dúševnimi očmi, štera stoji trdno, ar je fundament močea, neomajliv. Tomi fundamenti bi lehko primerjao kmečki stan, ar on je tista trdna točka, na šteroj je zgrajeno življenje človeške družbe. Brez kmečkoga stana si človeške družbe sploh misliti nemremo. Če pa je kmečki stan tak važen, tak neobhodno potreben, je primerno, celo silno, da njemu posvetimo kak največ pazljivosti, da se poglobimo v njegovo bistro, ga zasledújemo na njegovoj poti i da ga dvigamo, če vidimo, da je to potrebno.

Povedao sem, kakšega pomena je kmečki stan za celotno človeštvo. Zdaj pa se smejim na menši krog. Ka pa pomeni kmečki stan v našoj državi? Mislim, da na to pitanje oživestno odgovorim, če povem, da 80% prebivalstva Jugoslavije pripada tomi stani. Še vekšo važnost pa ma v Prekmurji, ar njemu pripadamo skoro vsi. Tisti mali odstotki dúševnih delavcov, ki so med nami, skoro niti v račun ne pridejo, a tudi tej so izšli iz kmečkih hiš, tak da lehko pravimo, da je celo Prekmurje edna velka kmečka družina, posamezne kmečke hišice pa so le njeni člani.

Poglejmo to kmečko družino nekolko od bliže. — Že na prvi pogled zapazimo na njoj nekši žalosten izraz brez najmenšega veselja, brez prijetnoga, rahloga nasmeska. Nekša tužna resnost sije od nje. Vsešiom vlada nezadovolstvo, čüjejo se razdraženi glasi, včasih se celo zabliskajo oči od čemerov, ali mogoče od trpljenja, što zna. Vsakši toži, da ne mogoče živeti, da na sveti ne pravice, da se kmeti slabše godi, kak psovi, da je zaničevan, da ga tlačijo i gübilo, tak da človek zgubi vse veselje do dela, celo do življenja. — Gda človek vse to opazuje, vidi i čüje, se protivoli pita, gde je vzrok toj obüpnosti, tomi zadovolstvi. I potom razmišljanja pride do toga vzroka. Vsa krivda je v tom, da je kmet v dnešnejoj dobi zgubo iz pred oči svojpravi cil i se je zgubo na temnoj poti. Negda je vladalo veselje pri kmečkih hišaj. Petje se je čülo iz vseh prostorov, petje je spremlalo vsakše delo i vesel smeh se je razlegao po njivaj, gda je pod ostrimi kosami podalo zlato pšenično klasje. Vse to je zdaj zamrlo i namesto toga se je vgrizla v srce kmečkoga človeka nekšna čemernost, ki ga gloda i draži. Od ked to? Zakaj so bili prosti sinovi narave veseli, zdaj pa ne več?

Vzrokov je mnogo, telko jih je, da jih na tom mestu ne mogoče naštetí. Zato samo ednoga ali dva,

Negda je kmet lübo svojo grüdo. Z njov je čüto, z njov dihao, z njov živo i je gledao na njo, kak na svojo rodno mater, ki njemi doprinaša sad, da ga preživüi kak svoje dete. Igda je vido kak skrbna hranitelica njemi je, se je vzbüdila v njegovom srcü vesela hvaležnost, štero ne je mogeo skriti, nego jo je izrazo z glasnim smehom, radostnov pesmov. Tüdi zdaj se oprijemle zemle, a lübi je ne več. Drži, stiska jo, ar šče meti od nje hasek; zdaj se ne zadovolji, da ga preživüla, nego zahteva, da njemi pomaga do bogastva, do zemelskoga raja. Vse njegove misli so obrnjene na to, da bi kem več nagrabo i ar vidi, da njegovo delo ne rodi takšega sada, kakšega bi si on želo, nemre čütiti veselja, nego dela z žalostjov, s čemerü, nezadovoljstvom. Njegova lakomnost po bogastvi i zemelskoj sreči pa rodi drügi posledek i to je drügi vzrok dnešnje nezadovolnosti.

Bio je čas, gda je kmet začno vsakše delo s križom i globokim zdihom proti nebi: „Bog pomagaj,“ gda je sejalec gologlav šo po njivi, i tak troso v razorano zemlo seme, iz šteroga naj zraste sad. I gda je delo končao, se je zgledno proti nebi s prošnjov: Oča nebeški, blagoslovi i daj, da obrodi sad. To je bio čas, gda so bili ljudje popunoma vđani v božo volo i so brez mrmranja sprejeli iz njegovih rok dobro i slabo, blagoslov i tüdi prokletstvo. Moderni materialistični düh — ki pravi, da zvün toga sveta ne nikaj i nad nami ne nikoga — pa je zamoro te čütü vdanosti. Kmetove oči je obrno na svetno srečo, tak da iščejo samo to, drügoga pa ne vidijo. Ar svetne sreče nemre najti — za srečo na drügom pa ne ve — zgübi veselje i začne mrmrati. (Dale)

Gospodarstvo.

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	425 Din.,
„ žita	350 „
„ ovs	375 „
„ kukorice	225 „

2. Živina:

govenska: teoci: svinje

v Zagrebi 1 kg. 24—27 D. 25—29 D. 28—32 D.
v Ljubljani „ 20—23 D. 25—27 D. 20—25 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 25. marca 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 61.
Schiling	D 8 825
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1 87
20 kronski zlat	D 226 50
Francoški frank, 1 frank	D 3 245
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0 0865
Švic. fran., 1 fr.	D 12 15
Talijanske lire, 1 lira	D 2 55

Zürich:

Dinar, 100 Din Sv. frcs 8 175

MALI OGLASI.

Pri HORVAT ALEKSANDRI, trgovci z moško obleko v M. Soboti poleg Dobraja, se dobi po najnižšoj ceni gotov gvant za moške, deco i moške kape od 25 Din naprej. Što küpi eden par štofnatoga gvanta, edno kapo k koj dobi. Dobro blago. Nizke cene.

Les k odaji tak za nüc kak za drva, posekani stoječi vsefele se dobi pri g. pliva-noši pri Sv. Šebeščani.

POZOR!

Opekarniška tvornica, umetni mlin i žaga, veletrgovina z vinom i manufakturnim blagom

Alojz Krainz Lotmerki

nüdi v poljubni vnožini — včasi dobavno — najboljše preizkušeni model zarezni črepov kak tüdi cigeo, tesan stavbeni les, deske, špate i late za stavbe i mizarje po najnižjoj ceni. Tüdi mam izvrstno ljutomersko vino več letnikov po ugodnih cenah vedno v zalogi

Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uradüje vsako nedelo ino svetek.

Obrestüje hranilne vloge (navadne) po 8%;
vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi
pod 5000 Din po 9%, vezane vloge od 5000 Din
naviše pa po 9½%.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj slüžijo v hasek našemi kmetskomi lüdstvi. Zavüpajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lejko posodimo na fal intereš.

³⁶
J. MOČNIK

v M. Soboti

priporoča vsem interesentom svoje bogato skladišče nagrobni spomenikov od 600 Din naprej. Prevzeme vsa v to stroko spadajoča dela.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA

plača najbolje dolarje in zlate peneze. 48

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago Ill: 128

je najboše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društva 5000 Dol. kotrig 170. Želemo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi spreved i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tüdi pri društvü. Društvene seje se vršijo vsako drügo nedelo v meseci ob 3. vöri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče nej ali so že v kakšem društvü, naj pristopajo k tomi lepomi društvü, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za letö 1924:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Štefan Ros, tajnik Mihal Gjorek, podtajnik Jožef Čurič, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Štefan Kavaš, nadzorni predsednik Matjaš Zver, račune-voditeli Štefan Ritlop i Paveo Tkalec, paziteo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Tisk: ERNEST BALKÁNYI Dolnja Lendava.

JODNA VODA

Medjmurško Jodno vrelo Selnica Sv. MARTIN na MURI,

ovime preporučuje lekovitu

„Jodnu vodu“

koja sadržaje O. 16 Joda originalno napunjena v kantaj od 1.4 l,

cena 7 Dinara.

Šalje se poštanskim i željezničkim pouzećem.

Prazne kante se zemejo nazaj u ceni od 3 Din 30 para.

Zaradi selitve se prodaj:

Pianino, železna blagašna, Gobelinske slike, omara za knjige, žesko kolo in trg. oprava za manufakturno trgovino. — Upitati pri E. BALKÁNYI v DOLNJA LENDAVALA.

Posestvo na prodaj.

Zidana kovačnica, poleg je hiža cimprana, vse s črepom pokrito in 8 oralov zemle za stoušestdeset jezera dinarov. Zglasite se pri ANTONI PRISMOJ, VRATJI VRH — p. Apače. —

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDÖŠY BARNABAŠ, trgovci z papirom i igračami v Murškoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Naprodaj je posestvo.

Zidana hiža s 6 sobami, dve pivnici i štale vse s črepom pokrito, dva plüga sadovnjaka, eden plüg goric šest plügov zemlje i travnika za stoosemdeset jezera dinarov. Zglasite se pri ANTONI PRISMOJ, VRATJI VRH p. Apače.

Proda se hiša

po jako ugodnoj ceni v D. LENDAVI na glavnoj ulici z velikimi gospodarskimi poslopji, z velikim dvoriščem in 2 velikima pivnicama (kletjov) za vino. Vse poslopje stoji z 24 lokalov. Upitati se more pri Slovenski banki podr. v D. Lendava.

Podpirajte Novine!